

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Marie Žiškové a soudců JUDr. Lenky Kaniové a JUDr. Filipa Dienstbiera v právní věci žalobce: **M. M.**, zastoupen JUDr. Radkem Bechyně, advokátem se sídlem Legerova 148, Kolín, proti žalovanému: **Ministerstvo dopravy**, se sídlem nábřeží Ludvíka Svobody 1222/12, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 24. 1. 2016, č. j. 840/2017-160-SPR/3, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 11. 10. 2018, č. j. 6 A 46/2018 – 37,

t a k t o :

- I. Kasační stížnosti **se nepřiznává** odkladný účinek.
- II. Soud **v y z ý v á** žalobce, aby zaplatil do 3 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí České republiky - Nejvyššímu správnímu soudu soudní poplatek ve výši **1.000 Kč** za podání návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Magistrát hlavního města Prahy dne 1. 6. 2016 podle § 123f odst. 3 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů (zákon o silničním provozu) zamítl žalobcovy námitky a potvrdil provedený záznam 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů ke dni 2. 10. 2013. Podané odvolání žalovaný zamítl. Rozhodnutí žalovaného napadl žalobce žalobou u Městského soudu v Praze. Ten shledal žalobu nedůvodnou a v záhlaví označeným rozsudkem ji zamítl.

[2] Kasační stížností brojí žalobce (stěžovatel) proti rozsudku krajského soudu. Současně s kasační stížností stěžovatel podal návrh na přiznání odkladného účinku. Jako důvod uvedl, že mu hrozí nenapravitelná újma, která spočívá ve ztrátě možnosti vykonávat podnikatelskou činnost. Stěžovatel je jednatelem První Obchodní společnosti s. r. o. Ke kasační stížnosti přiložil nájemní smlouvu, smlouvy o úvěru, splátkový kalendář a vyjádření, ve kterém popisuje své povolání. Uvádí, že je jednatelem společnosti, která vlastní linku na zpracování a výrobu biomasy. Denně, někdy i v nočních hodinách, dojíždí do výroby, která je vzdálená 130 km od jeho bydliště. Musí jezdit též za dodavateli, i do odlehlých míst, měsíčně najezdí více než 8.000 km, osobního řidiče by si nemohl dovolit a také by se sám bál trávit tolik kilometrů v rukách cizí osoby. Ztrátou mobility vznikne stěžovateli nenapravitelná újma, kdy z postu svých pracovních zkušeností i svého věku bude jen těžko nacházet uplatnění i v jiném oboru, ve kterém by nebyla vlastní mobilita (řidičské oprávnění) vyžadována. Další nenapravitelnou újmu je pro stěžovatele i možná újma finanční, kdy by případné úkony spojené s navrácením řidičského oprávnění po dosažení 12 bodů (přezkoušení v autoškole, dopravně-psychologické vyšetření)

pro něj v případě ztráty zaměstnání a tedy i jakýchkoli příjmů znamenaly nepřiměřenou finanční zátěž v době budoucí.

[3] Stěžovatel se nedomnívá, že by přiznaný odkladný účinek měl vliv na práva třetích stran, neboť by závažným způsobem neohrozil veřejný zájem. Přestupky, na základě kterých dosáhl stěžovatel 12 bodů, nejsou nijak závažné a nelze v nich spatřovat žádné ohrožení ostatních účastníků silničního provozu (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 9. 2008, č. j. 2 As 60/2008 - 103, č. 1763/2009 Sb. NSS). Městský soud odkladný účinek jeho žalobě přiznal.

[4] Žalovaný s přiznáním odkladného účinku nesouhlasí. Uvádí, že prvořadým cílem bodového systému je zajištění bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích, a tedy ochrana života, zdraví a majetku účastníků silničního provozu, což představuje důležitý veřejný zájem. K pozbytí řidičského průkazu došlo opakovaným škodlivým jednáním stěžovatele v rámci provozu na pozemních komunikacích.

[5] Nejvyšší správní soud přistoupil k posouzení návrhu a po zvážení všech důvodů a skutečností přednesených stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku kasační stížnosti podle § 73 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (s. ř. s.) ve spojení s § 107 odst. 1 s. ř. s. naplněny nejsou.

[6] Podle § 107 s. ř. s. *„kasační stížnost nemá odkladný účinek; Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat. Ustanovení § 73 odst. 2 až 5 se užije přiměřeně.“*

[7] Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. *„soud na návrh žalobce po vyjádření žalované usnesením přizná žalobě odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro žalobce nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.“*

[8] Z citovaných ustanovení vyplývá, že možnost přiznání odkladného účinku kasační stížnosti je ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s. podmíněna kumulativním naplněním dvou objektivních podmínek: 1) výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí by znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a 2) přiznání odkladného účinku kasační stížnosti nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Odkladný účinek má charakter institutu mimořádného, vyhrazeného pro ojedinělé případy; je koncipován jako *dočasná procesní ochrana stěžovatele jako účastníka řízení* před okamžitým výkonem pro něj nepříznivého soudního, resp. správního rozhodnutí; přiznáním odkladného účinku je prolamována vykonatelnost rozhodnutí (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 8. 2015, č. j. 6 Azs 163/2015 – 38).

[9] V nyní projednávaném případě stěžovatel svou žádost zdůvodnil nenapravitelnou újmu, která spočívá ve ztrátě možnosti vykonávat podnikatelskou činnost, k níž dle svého tvrzení potřebuje řidičské oprávnění. Soud konstatuje, že absence řidičského oprávnění může být pro stěžovatele zásadní komplikací. Jeho činnost, tak jak ji popsal ve svém vyjádření, může být odebráním řidičského průkazu významně ztížena. Hrozba vzniku újmy spočívající ve ztrátě zdroje příjmů je podle kasačního soudu reálná.

[10] Nejvyšší správní soud však konstatuje, že ani v případě řidičů z povolání, tedy u zaměstnání, které je ze své podstaty spjata s držením platného řidičského oprávnění, nevede ztráta tohoto oprávnění automaticky bez dalšího k přiznání odkladného účinku jejich žalobě či kasační stížnosti. Vždy je třeba poměřovat konkrétní újmu, která by mohla být přiznáním odkladného účinku, tj. odkladem výkonu rozhodnutí, na jehož základě řidič

pozbývá řidičského oprávnění, způsobena jiným osobám (viz usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 7. 2013, č. j. 8 As 41/2013 – 43, či usnesení ze dne 11. 1. 2018, č. j. 1 As 377/2017-40). V nynějším případě by zásah do práv stěžovatele představoval komplikaci, příp. omezení jeho možností vykonávat podnikatelskou činnost minimálně do doby, než by Nejvyšší správní soud rozhodl o jeho kasační stížnosti. S ohledem na to, že je stěžovateli odebrán řidičský průkaz na základě udělení 12 bodů do karty řidiče, kasační soud se blíže zabýval rozporem se zájmy jiných osob a důležitým veřejným zájmem na bezpečnosti.

[11] V nyní projednávané věci nelze odhlédnout od kumulativního efektu všech přestupků stěžovatele. Stěžovatel dosáhl hranice 12 bodů v bodovém hodnocení řidičů na základě 4 přestupků. Třikrát překročil rychlost v obci, kde byla nejvyšší dovolená rychlost stanovena na 50 km/h, a to o 20 km/h, o 40 km/h a o 18 km/h. Jednou stěžovatel spáchal přestupek telefonováním za jízdy. Nadto ze správního spisu plyne, že nad rámec těchto 4 přestupků, za které mu bylo zapsáno do karty řidiče 12 bodů, spáchal další bodově hodnocený přestupek a to opět překročením nejvyšší dovolené rychlosti. Z toho je zřejmé, že stěžovatel opakovaně nedodržuje pravidla silničního provozu a související předpisy, čímž narušuje bezpečnost provozu, jeho účastníků (ostatních řidičů) a v konečném důsledku i vlastní bezpečnost.

[12] Přiznání odkladného účinku tedy neprošlo druhým krokem ani třetím krokem, neboť je v rozporu se zájmy jiných osob, jakož i s důležitým veřejným zájmem na bezpečnosti. Z těchto důvodů Nejvyšší správní soud stěžovateli nevyhověl a jeho kasační stížnosti odkladný účinek podle § 107 ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. nepřiznal.

[13] Vzhledem k tomu, že podání návrhu na přiznání odkladného účinku podléhá poplatkové povinnosti podle položky č. 20 sazebníku soudních poplatků, který je přílohou zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, a stěžovatel nespadá mezi osoby osvobozené od povinnosti soudní poplatek hradit, rozhodl Nejvyšší správní soud tak, jak je uvedeno ve výroku č. II. tohoto rozhodnutí. Soudní poplatek ve výši 1.000 Kč je možno uhradit v kolcích vylepením na vyznačeném místě v příloze tohoto usnesení (po připojení svého podpisu jej stěžovatel zašle zpět Nejvyššímu správnímu soudu), případně v hotovosti na pokladně soudu anebo bezhotovostně převodem na účet Nejvyššího správního soudu č. **3703 – 46127621/0710**, vedený u České národní banky, pobočka Brno. Závazný **variabilní symbol** pro identifikaci platby je: **1010435318**.

[14] Kasační soud závěrem konstatuje, že z usnesení o přiznání či nepřiznání odkladného účinku kasační stížnosti nelze dovozovat jakékoli závěry ohledně toho, jak bude rozhodnuto o samotné kasační stížnosti (usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 4. října 2005, č. j. 8 As 26/2005 - 76, č. 1072/2007 Sb. NSS).

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. prosince 2018

JUDr. Marie Žišková
předsedkyně senátu

Vyhovuji výzvě a zasílám v kolkových známkách určený soudní poplatek.

podpis

Místo pro nalepení kolkových známek: